

Štrajk

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2006/11/25 19:54:44

U današnjem komentaru želio sam pisati o štrajku nastavnika i profesora. O razlozima štrajka, o štrajkaškim zahtjevima, o dvomjesečnom glumljenju pregovora od strane vladinih pregovarača i iznanašnju Sanadera koji do zadnjeg trenutka nije vjerovao da sindikati mogu organizirati štrajk u kojem sudjeluje 95 posto škola i zaposlenih.

I taman kada sam o svemu tome počeo pisati, pod ruku mi je došao tekst obraćanja vijećnice Županijske skupštine Međimurske županije, gospođe Sanje Jerosimić-Puklavec svojim kolegama u Skupštini i županu na sjednici Skupštine 24. studenog 2006. godine, dakle drugi dan štrajka.

Nakon što sam pročitao taj kratak tekst shvatio sam da ništa bolje, ljudskije i iskrenije ne mogu napisati te odlučih da ga, uz njenu suglasnost objavim umjesto svoga komentara.

Gospodine predsjednice, gospodine župane, zamjenice župana, cijenjeni kolege vijećnici

Nema aktualnijeg, ni adekvatnijeg trenutka nego što je ovaj danas a ujedno ni veće profesionalne, ni moralne obveze da vam se obratim u nekoliko uvodnih rečenica. Danas se događaja najveći štrajk u povijesti hrvatskoga školstva, danas je u štrajku oko 80 000 profesora i učitelja, danas je u štrajku ŠKOLSTVO MEĐIMURJA.

Kada 80 000 visoko obrazovanih ljudi, kada 80 000 intelektualaca stupi u štrajk jer više nama drugačiji način da se ukaže na nedopustiv odnos prema učiteljima, prema školstvu, a naposljetku i djeci i mladim ljudima koje učitelji svakodnevno, više nego ikada, imaju u svojim rukama u obrazovnom i odgojnom smislu, tada je za svakog tko zna misliti, to alarmantno stanje, jer učitelji obrazuju i odgajaju, naravno uz njihove roditelje, djecu, koja su budućnost, koja će voditi, graditi, privlačivati za naše Međimurje i našu zemlju.

Svi smo svjesni vremena u kojem živimo, znamo da roditelji opterećeni materijalnom egzistencijom ponekad ne nađu dovoljno vremena za djecu koja danas nažalost žive u vremenu i svijetu poremećenih moralnih vrijednosti – često su izgubljeni, pa su učitelji sve više i učitelji, i roditelji, i tješitelji i psiholozi i danas – nije lako biti učitelj.

No, ne radi se samo o nepriznavanju, ignoriranju i omalovažavanju učiteljskog zvanja, već isto tako i onoga na što učitelji upozoravaju.

Stoga, kao profesorica, i kao predsjednica županijskog odbora za prosvjetu, kulturu i sport pozdravljam svoje kolege profesore i učitelje u svim školama Međimurja vjerujuć da će ovaj naš štrajk otvoriti oči svim nadležnim institucijama i ljudima da je ovakvo stanje i odnos nedopustiv i neodrživ. Vjerujem da, mi profesori i učitelji, imamo podršku u

vodstvu naše Županije u ovoj Skupštini.

prof. Sanja Jerosimić-Puklavec

predsjednica Odbora za prosvjetu, kulturu i sport pri Skupštini Međimurske županije

P.S.

U Skupštini Međimurske županije, koliko je meni poznato, sjedi barem 8 prosvjetnih radnika. Tamo sjede i oni političari kojima su puna usta socijalne pravde. Nakon što je gospođa Jerosimić-Puklavec pročitala svoj apel, koji je zapravo prosvjetni vrisak, u skupštinskoj dvorani međimurskog parlamenta nastao je muk. Nitko nije zapljeskao. Nitko nije uzviknuo „BRAVO“. Nastala je tišina. Tišina koja ubija. Tišina političkog licemjerstva, tišina profesionalne ljubomore.

Gospođo Sanja, bravo. Bravo za sindikalnu solidarnost, bravo za odmjerenu, bravo za političku odmjerenu. Ponosan sam na Vas, ponosim se time što smo prijatelji.